

การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ 1

Computer Programming I

คำสั่งควบคุม: คำสั่งทำซ้ำด้วย For Loop
และ Do .. While Loop

ปิญโญ แพ้ประสาทสิทธิ์

Emails : pinyotae+111 at gmail dot com, pinyo at su.ac.th

Web : <http://www.cs.su.ac.th/~pinyotae/compro1/>

Facebook Group : [ComputerProgramming@CPSU](#)

ภาควิชาคอมพิวเตอร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

สัปดาห์ที่ 7

การวนลูปในภาษาซี

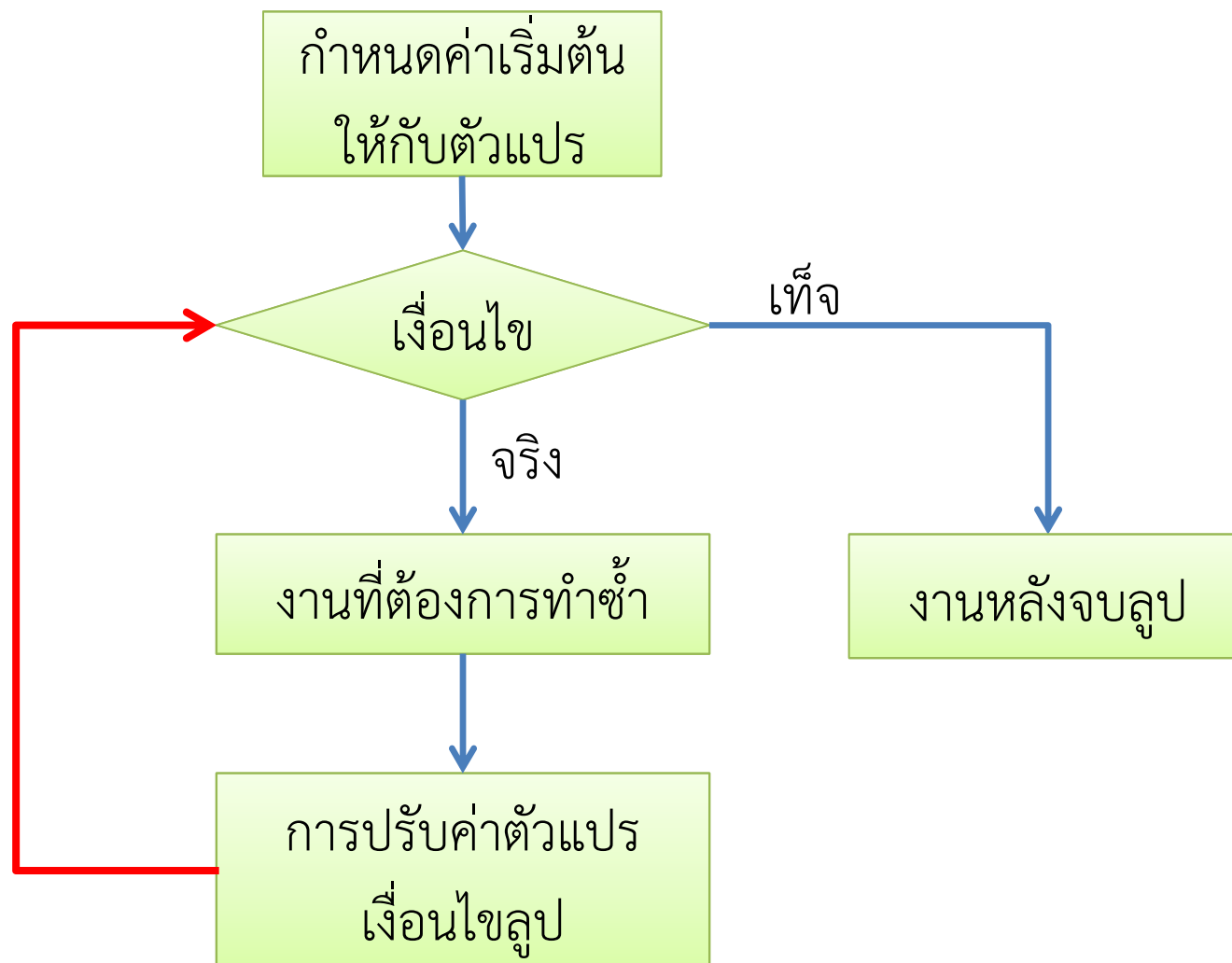
- มีอยู่สามแบบ
 - `while () { ... }`
 - `for () { ... }`
 - `do { ... } while ();`
- แบบ `while () { ... }` กับ `for () { ... }` ใช้ทดแทนกันได้เสมอ เพราะหลักการคิดและลำดับการทำงานเหมือนกันทุกอย่าง
- ส่วนแบบ `do { ... } while ();` จะมีเอกลักษณ์เป็นของตัวเอง เพราะลำดับการคิดแตกต่างจากคนอื่น

การทำซ้ำด้วย For Loop

- มีลักษณะเทียบเท่ากับ While Loop ทุกประการ
- แต่งานที่มันถนัดก็คือการวนทำซ้ำจากค่า $i = 0$ ถึง n
→ แบบนี้ for loop จะได้โค้ดที่กะทัดรัดดูดีกว่า
- ถ้าเป็นงานแบบอื่นคิดด้วย for loop แล้วอาจจะชวนงกว่า while loop เช่น ถ้าเงื่อนไขการจบลูปคือ $x < 0$ เป็นต้น การใช้ for loop อาจจะไม่ช่วยอะไรให้ดีขึ้น แถมชวนงน่าสงสัยด้วย
→ ของทั้งสองทดแทนกันได้เสมอ แต่การเลือกใช้ให้ถูกสุขลักษณะจะนำไปสู่โค้ดที่ดูเป็นธรรมชาติและเข้าใจง่ายกว่า
- for loop มีลูกเล่นชวนงมากกว่า แต่มักให้โค้ดที่สั้นกว่า (โค้ดที่สั้นกว่า ไม่ได้หมายความว่าดีกว่า)

แนวคิดรูปแบบ while () { ... } และ for () { ... }

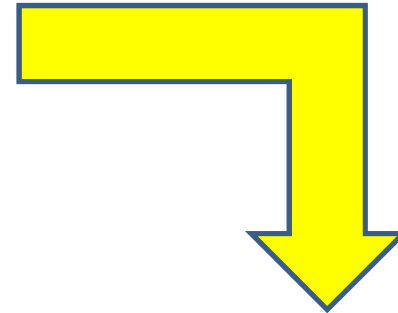

องค์ประกอบของ for loop ในภาษาซี

มีอยู่สี่ส่วนเหมือน while loop เพียงแต่มีการจัดเรียงตำแหน่งที่ต่างกัน

กำหนดค่าเริ่มต้นตัวแปรก่อนเข้าลูป

```
while ( เงื่อนไข ) {  
    งานที่ต้องการทำซ้ำ  
    ปรับค่าตัวแปรเงื่อนไขลูป  
}  
... งานหลังจบลูป ...
```



```
for ( กำหนดค่าเริ่มต้นตัวแปรก่อนเข้าลูป; เงื่อนไข; ปรับค่าตัวแปรเงื่อนไขลูป ) {  
    งานที่ต้องการทำซ้ำ  
}  
... งานหลังจบลูป ...
```


ตัวอย่างการทำงานของลูป

โจทย์ จงเขียนโค้ดภาษาซีสำหรับการหาผลบวกของเลขจำนวนเต็มที่มีค่าอยู่ในช่วงปิด 1 ถึง 5 (ช่วงปิดจะรวมเลข 1 และ 5 ด้วย) จากนั้นพิมพ์ผลลัพธ์ออกมาทางจอภาพ ให้เขียนด้วยการใช้ while loop และ for loop

วิเคราะห์

1. ไม่มีการรับข้อมูลเข้าจากผู้ใช้ แต่จะต้องสร้างตัวเลขขึ้นมาเอง
2. งานที่ต้องทำซ้ำแน่ ๆ คือการบวกเลข
3. ต้องมีการนับเลขที่จะบวกเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เพื่อให้เปลี่ยนตัวบวกจาก 1 ไปเป็น 2, 3, 4 และ 5 ได้
4. เงื่อนไขที่ควรใช้ในการทำงานคือ 'ตัวบวกต้องอยู่ในช่วง 1 ถึง 5'

โค้ดที่ใช้ While Loop

```
void main() {
```

```
    int sum = 0;
```

การกำหนดค่าตัวแปรเริ่มต้นก่อนเข้าลูป

```
    int adder = 1;
```

```
    while (adder <= 5) {
```

เงื่อนไขที่จะให้ทำลูป

```
        sum = sum + adder;
```

งานที่ต้องการทำซ้ำ

```
        adder = adder + 1;
```

การปรับค่าตัวแปรเงื่อนไขลูป

```
    }
```

```
    printf("%d", sum);
```

งานหลังจบลูป

```
}
```


โค้ดที่ใช้ For Loop แบบที่ 1

```
void main() {
```

```
    int sum = 0;
```

```
    int adder;
```

```
    for(adder = 1; adder <= 5; ++adder) {
```

```
        sum = sum + adder;
```

```
    }
```

```
    printf("%d", sum);
```

```
}
```

การกำหนดค่าตัวแปรเริ่มต้นก่อนเข้าลูป

เงื่อนไขที่จะให้ทำลูป

การปรับค่าตัวแปรเงื่อนไขลูป

งานที่ต้องการทำซ้ำ

งานหลังจบลูป

การใช้ for loop จะทำให้โค้ดดูสั้นลง เพราะงานสามอย่างจะกระจุกอยู่ที่ตอนต้นของลูป คนที่เริ่มเรียนอาจจะงงได้ว่าคำสั่งแต่ละอันถูกทำตอนไหน

ลำดับการทำงานของคำสั่งใน for loop (1)

- คนจำนวนมากมีความเข้าใจที่ผิดพลาดหรือตื่นเขินเกี่ยวกับ for loop
 - ไม่รู้ว่าคำสั่งที่อยู่ในวงเล็บกลมทุกอันจะมีการถูกเรียกใช้ตามลำดับใด
 - มักจะคิดอยู่แค่ว่ามันวนไปกี่รอบแค่นั้น ไม่ได้เข้าใจว่ามันทำงานอย่างไร
 - ทำให้งงเมื่อต้องใช้ลูปกับงานที่มีการวนรอบแบบไม่จำกัดจำนวน
- ที่จริงแล้วลำดับการทำงานของคำสั่งต่าง ๆ ในลูปมีกฎเกณฑ์ที่แน่นอน
 - มีลำดับเช่นเดียวกับกับ while loop แต่ของ for loop จะเข้าใจยากกว่า (แม้ว่าโค้ดจะดูสั้นกว่าก็ตาม)
 - ต้องวกกลับไปพื้นฐานว่าลูปมีสี่องค์ประกอบ คือ 1. เตรียมค่าตัวแปรลูป 2. เงื่อนไขลูป 3. งานที่ให้ทำซ้ำ และ 4. การปรับตัวแปรลูป

ทบทวนลำดับการทำงานในลูป while

ลูปมีสี่องค์ประกอบ คือ 1. เตรียมค่าตัวแปรลูป 2. เงื่อนไขลูป 3. งานที่ให้ทำซ้ำ และ 4. การปรับตัวแปรลูป

```
int sum = 0;  
int adder = 1;
```

(1) กำหนดค่าตัวแปรเริ่มต้นก่อนเข้าลูป
(ทำครั้งเดียว)

```
while (adder <= 5) {  
    sum = sum + adder;  
    adder = adder + 1;  
}
```

(2) เงื่อนไขที่จะให้ทำลูป

(3) งานที่ต้องการทำซ้ำ

(4) ปรับค่าตัวแปรเงื่อนไขลูป

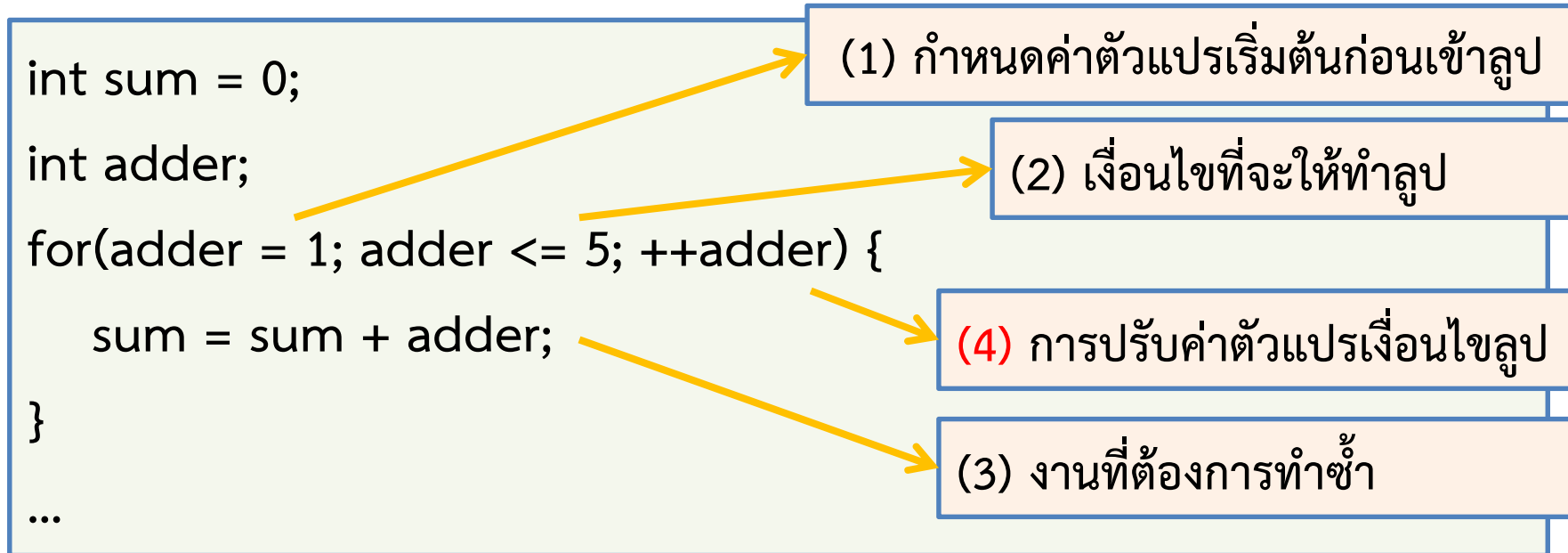
...

ลำดับการทำงานคือ (1) → (2) → (3) → (4) → (2) → (3) → (4)
→ (2) → (3) → (4) → (2) → จบลูป

สังเกตให้ดีว่าจุดสุดท้ายที่ได้ทำในลูปคือการตรวจเงื่อนไขลูป

ลำดับการทำงานของคำสั่งใน for loop (2)

ลำดับการเขียนส่วนต่าง ๆ จะเปลี่ยนไป แต่ลำดับการทำงานจะคงเดิม นั่นคือ

(1) → (2) → (3) → (4) → (2) → (3) → (4) → (2) → (3) →

(4) → (2) → จบลูป

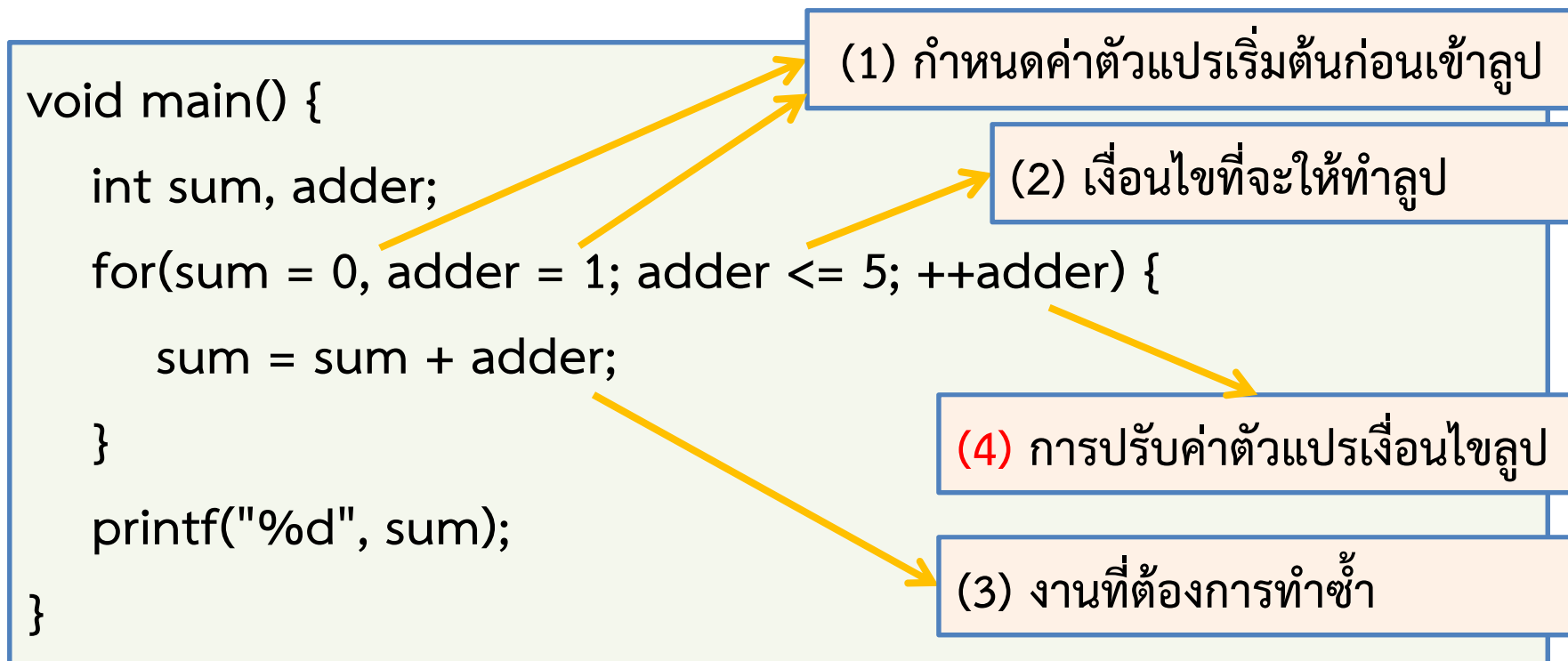
สังเกตให้ดีว่าส่วนที่ (1) จะถูกทำแค่ครั้งเดียว และเป็นส่วนที่ (2) ที่เป็นส่วนสุดท้าย

แต่ส่วนที่ (4) ถูกยกไปอยู่ตรงต้นหัวลูป

โค้ดที่ใช้ For Loop แบบที่ 2

- หลายคนอาจเห็นว่า ในตัวอย่างที่ยกมา มีตัวแปรที่เกี่ยวกับลูปมีมากกว่าหนึ่งตัว เราจะทำการกำหนดค่าตัวแปรเริ่มต้นหลาย ๆ ตัวใน for loop ได้อย่างไร
- เรื่องนี้สบายมาก ให้เราค้นคำสั่งกำหนดค่าเริ่มต้นในกลุ่ม (1) ด้วยคอมมาแทนที่จะเป็นเซมิโคลอนก็เป็นอันเสร็จพิธี

ลึกลับ ๆ กับความเป็นไปใน for loop

- จากสไลด์ที่ผ่านมา เห็นได้ว่าเราสามารถเขียนคำสั่งกำหนดค่าเริ่มต้นให้มีมากกว่าหนึ่งได้ด้วยการใช้เครื่องหมายคอมมาคั่นคำสั่ง
- ส่วนเครื่องหมายเซมิโคลอนยังใช้คั่นกลุ่ม (1) กับ (2) และ (2) กับ (4) เหมือนเดิม (กฎเหล็ก ห้ามเปลี่ยนแปลงเป็นอันขาด)
- แล้วถ้าเราต้องการจะให้มันเงื่อนไขมากกว่าหนึ่งอย่าง หรือว่าให้มีการปรับตัวแปรรูปมากกว่าหนึ่งตัวแปรล่ะ จะทำอย่างไร ?
- คำตอบก็คือ เราควรใช้ตัวดำเนินการทางตรรกะเข้ามาช่วย ไม่ควรใช้เครื่องหมายคอมมา เพราะผลที่ได้มักจะผิดไปจากที่เราคิด
 - เช่น ถ้าเงื่อนไขคือ $(a < 7) \parallel (b < 5), c < 10$ แบบนี้โปรแกรมจะตรวจเพียงว่า $c < 10$ เป็นจริงหรือไม่ ถ้าเราอยากให้ตรวจค่าความจริงทั้งสองชุดว่าเป็นจริงทั้งคู่หรือไม่ ให้เราใช้ $(a < 7) \parallel (b < 5) \ \&\& \ (c < 10)$

ตัวอย่างเรื่องเล็ก ๆ ใน for loop (ปัญหาอนุกรมสองส่วน)

โจทย์ จงเขียนโปรแกรมที่หาผลรวมเลขอนุกรม $1*1 + 2*2 + 3*4 + 4*8 + 5*16 + \dots + 10*512$ ด้วยการใช้ลูป for และพิมพ์ผลรวมนั้นออกมาทางจอภาพ (โจทย์สั้น ๆ แต่อาจจะน่ากลัวสำหรับมือใหม่ อย่าคิดว่าโจทย์ยาวแล้วจะยาก โจทย์สั้นแล้วจะง่าย)

วิเคราะห์

1. ไม่มีอินพุตจากผู้ใช้ เพราะว่าตัวเลขกำหนดไว้ตายตัวในโจทย์
2. ต้องพิมพ์ผลลัพธ์จากการคำนวณออกมาทางจอภาพ
3. การเปลี่ยนแปลงของตัวเลขมีสองแบบ แบบแรกจะขึ้นทีละหนึ่ง คือ 1, 2, 3, 4, ..., 10 และแบบที่สองขึ้นทีละเท่าตัวคือ 1, 2, 4, 8, ..., 512 ดังนั้นเราต้องแยกการปรับค่าออกเป็นสองชุด (เงื่อนไขมีชุดเดียวก็ได้)

โค้ดสำหรับปัญหา อนุกรมสองส่วน

```
void main() {  
    int sum, add, multiply;  
    for(sum = 0, add = 1, multiply = 1;  
        add <= 10;  
        add++, multiply *= 2)  
    {  
        sum += add * multiply;  
    }  
    printf("%d", sum);  
}
```

ส่วนประกอบที่มีหลายคำสั่งถูกคั่นด้วย
คอมมาในลักษณะเดียวกัน แต่การคั่น
ส่วนประกอบด้วยเซมิโคลอนยังเป็น
เช่นเดิม

นี่เป็นโจทย์ลักษณะเดียวกับมิดเทอมครั้งที่แล้ว ถ้าใครไม่คั่นว่าตัวเองทำ
อะไรคล้าย ๆ แบบนี้ได้ ก็ไม่ต้องสงสัยเลยว่าทำไมสอบไม่ผ่าน

ปัญหาอนุกรมสามส่วน

โจทย์ จงเขียนโปรแกรมที่หาผลรวมเลขอนุกรม

$2*3*5 + 4*9*13 + 8*27*35 + 16*81*97 + 32*234*250 + \dots + 2048*177147*179195$ ด้วยการใช้อุป for และพิมพ์ผลรวมนั้นออกมาทางจอภาพ (เนื่องจากตัวเลขผลรวมมีค่ามากกว่าที่ตัวแปรแบบ int จะเก็บค่าได้ แนะนำว่าให้ใช้ตัวแปรแบบ double ในการเก็บค่าตัวเลขทุกตัวแทน)

วิเคราะห์

1. ตัวเลขตัวที่สามจาก $2*3*5$ มาจากผลบวกของเลขสองตัวหน้า
2. บางทีการจะรู้ว่าต้องวนกี่รอบกันแน่ก็ไม่ใช่ว่าเรื่องตรงไปตรงมาเสียทีเดียวแบบนี้เราต้องลองด้วยการใช้การเปรียบเทียบความมากน้อยแทน
3. อย่าคิดแต่จะกำหนดให้ sum เป็น double ไม่อย่างนั้นการเปลี่ยนชนิดข้อมูลจะเกิดขึ้นหลังคุณเสร็จ ซึ่งได้ค่าที่ผิดไปเรียบร้อยแล้ว

โค้ดสำหรับปัญหาอนุกรมสามส่วน

```
void main() {  
    double sum, term1, term2, term3;  
    for(sum = 0, term1 = 2, term2 = 3, term3 = 5;  
        term1 <= 2048;  
        term1 *= 2, term2 *= 3, term3 = term1 + term2)  
    {  
        sum += term1 * term2 * term3;  
    }  
    printf("%lf", sum);  
}
```

ใช้การเปรียบเทียบความมายน้อย
แบบนี้จะง่ายกว่านับจำนวนรอบ

ว่าแต่เราแยกการทำงานยาก ๆ อย่าง $term3 = term1 + term2$ ไปไว้
ในลูปได้หรือเปล่า ?

โค้ดสำหรับอนุกรมสามส่วนแบบกระจายงาน (ที่ผิด)

เราสามารถปรับกระจายงานไปไว้ในลูปได้ตามใจชอบ แต่ต้องกระทำด้วยความระมัดระวัง (ตัวอย่างข้างล่างเป็นแบบที่ผิด)

```
double sum, term1, term2, term3;
for(sum = 0, term1 = 2, term2 = 3, term3 = 5;
    term1 <= 2048;
    term1 *= 2, term2 *= 3)
{
    sum += term1 * term2 * term3;
    term3 = term1 + term2;
}
```

เราย้ายงานมาไว้ด้านใต้แบบนี้ได้ ไม่ผิดไวยากรณ์ภาษา แต่ผลลัพธ์ตรงนี้ผิด !!! ทราบหรือไม่ว่าเพราะอะไร

วิเคราะห์ปัญหาเรื่องลำดับการทำงาน

```
for(sum = 0, term1 = 2, term2 = 3, term3 = 5;  
    term1 <= 2048;  
    term1 *= 2, term2 *= 3, term3 = term1 + term2) ...
```

แบบดั้งเดิม

ลำดับการคิดของแบบดั้งเดิมนั้นจะเปลี่ยน term1 และ term2 ก่อน term3

```
for(sum = 0, term1 = 2, term2 = 3, term3 = 5;  
    term1 <= 2048;  
    term1 *= 2, term2 *= 3)  
{  
    sum += term1 * term2 * term3;  
    term3 = term1 + term2;  
}
```

แบบใหม่

แต่แบบนี้ term3 จะเปลี่ยน
ก่อน term1 และ term2 ทำให้
ผลลัพธ์ผิด

โค้ดสำหรับอนุกรมสามส่วน แบบกระจายงาน (ที่ถูกต้อง)

ในกรณีที่เราต้องย้ายสิ่งต่าง ๆ ลงมาจนหมด เราสามารถปล่อยให้เป็นที่ว่างตรงบริเวณต้นข้าวรูปได้เลย

```
for(sum = 0, term1 = 2, term2 = 3, term3 = 5;  
    term1 <= 2048; )  
{  
    sum += term1 * term2 * term3;  
    term1 *= 2;  
    term2 *= 3;  
    term3 = term1 + term2;  
}
```

ย้ายงานมาไว้ด้านใต้หมด เพื่อให้ลำดับการทำงานถูกต้อง สังเกตว่าข้างบนตรงส่วนปรับค่าตัวแปรกลายเป็นที่ว่างไปแล้ว

ที่จริงส่วนอื่น ๆ ของ for loop จะวางด้วยก็ได้ (1)

ย้ายส่วนกำหนดค่าตัวแปรเริ่มต้นออกไปข้างนอกเหมือน while loop ได้

```
sum = 0; term1 = 2; term2 = 3; term3 = 5;
for(; term1 <= 2048; )
{
    sum += term1 * term2 * term3;
    term1 *= 2;
    term2 *= 3;
    term3 = term1 + term2;
}
```

เพราะส่วนแรกทำครั้งเดียวก่อนเริ่มตรวจเงื่อนไข การย้ายไปด้านบนจึงเป็นทางเลือกที่สมเหตุผลที่สุด

ที่จริงส่วนอื่น ๆ ของ for loop จะวางด้วยก็ได้ (2)

ถ้าย้ายเงื่อนไขออกไปก็จะทำให้ลูปวนไม่รู้จบ นอกจากจะเจอคำสั่ง break

```
sum = 0; term1 = 2; term2 = 3; term3 = 5;
```

```
for( ; ;)
```

```
{
```

```
    sum += term1 * term2 * term3;
```

```
    term1 *= 2;
```

```
    term2 *= 3;
```

```
    term3 = term1 + term2;
```

```
    if (term1 > 2048)
```

```
        break;
```

```
}
```

ไม่เหลืออะไรนอกจากเซมิโคลอน แบบนี้
ลูปจะทำงานอย่างไม่มีเงื่อนไข

อย่าลืมว่าเงื่อนไขสำหรับ break ถ้าเป็น
จริงจะทำให้ลูปหยุดทำงาน แต่เงื่อนไข
ของลูปด้านบน ถ้าเป็นจริงลูปจะทำงาน

จะเอางานอย่างอื่นไปใส่ไว้ตรงต้น for ลูปได้หรือไม่

ภาษาซีแท้จริงไม่ได้มามัวคิดว่าโค้ดแต่ละส่วนทำงานตามวัตถุประสงค์ที่ควรจะเป็นหรือไม่ (อย่าลืมว่าเครื่องมือไม่ได้คิดวิธีแทนเรา มันแค่ทำตามที่เราสั่ง)

- สิ่งที่มีนสนใจทำจริง ๆ ก็คือการทำคำสั่งแต่ละกลุ่มตามลำดับ
- ดังนั้นที่จริงเราจะเอาอะไรไปใส่ก็ได้ มันรับหมด เอา printf ไปใส่ก็ยิ่งได้

```
void main() {  
    int i;  
    for(i = 0; printf("%d ", i), i < 5; ++i) { }  
}
```

ปล่อยให้ด้านในลูปว่าง ๆ ก็ได้
ในกรณีปล่อยว่างจะต้องใส่วงเล็บปีกกาให้

จากตัวอย่างข้างบน โปรแกรมจะพิมพ์ว่า 0 1 2 3 4 5 เพราะค่าความจริงจะตีความตามคำสั่งหลังสุดของเงื่อนไขเท่านั้น

แล้วถ้าเป็นแบบนี้โปรแกรมจะพิมพ์ว่าอะไร

จากโค้ดเดิม เราสลับลำดับเล็กน้อย เอา printf ไปไว้ด้านหลัง $i < 5$

```
void main() {  
    int i;  
    for(i = 0; i < 5, printf("%d ", i); ++i) { }  
}
```

แบบนี้โปรแกรมจะพิมพ์ค่าไม่หยุด เพราะ printf จะมีค่าเท่ากับจำนวนตัวอักษรที่พิมพ์ออกมาทางหน้าจอ เมื่อจำนวนตัวอักษรที่พิมพ์ออกมาไม่เป็นศูนย์ ภาษาซีก็จะบอกว่าเงื่อนไขเป็นจริง (เพราะตัวเลขที่ไม่เป็นศูนย์แปลว่า 'จริง' ในภาษาซี)

ตรงนี้ซับซ้อนมาก ดังนั้นต้องระวังว่าเงื่อนไขตัวจริงคือตัวสุดท้ายเท่านั้น

แล้วแบบนี้ล่ะ

- บอกได้หรือไม่ว่าโปรแกรมนี้จะพิมพ์อะไรออกมา

```
void main() {  
    int i;  
    for(printf("1 "), i = 0; printf("2 "), i < 3; printf("4 "), ++i) {  
        printf("3 ");  
    }  
}
```

- คำตอบก็คือ 1 2 3 4 2 3 4 2 3 4 2
- หลักการเดิมก็คือ โปรแกรมทำคำสั่งด้านซ้ายของแต่ละส่วนก่อน (ถ้ามีการใช้คอมมาคั่น และเงื่อนไขตัวจริงคือ $i < 3$ ทำให้เกิดการวนสามครั้ง

บทเรียนจาก for loop

- ถ้าจะใช้มันจัดการกับค่าจาก $i = 0$ ถึง $n-1$ การใช้ for loop จะดีมาก
- แต่พอจะเอาไปใช้อย่างอื่น for loop อาจจะทำอะไรแปลก ๆ มาให้เราได้
- ควรใช้อย่างระมัดระวัง เพราะกลไกในการคิดของ for loop ไม่ใช่ง่าย ๆ (เริ่มแรกอาจดูเหมือนง่าย แต่พอจะให้ทำอะไรที่ซับซ้อนจะยากกว่าเดิมมาก)
- ถ้าคุณเข้าใจ while loop เป็นอย่างดี และกำลังงงกับ for loop จะใช้ while loop แทนก็ได้ สิ่งที่สำคัญที่สุดของโปรแกรมคือความถูกต้อง ไม่ใช่ความสั้น
- ให้เลือกใช้วิธีที่รู้สึกมั่นใจ และค่อย ๆ พัฒนาความชำนาญจนทำวิธีที่มันสวยงามที่สุดได้

รูปแบบสุดท้าย do .. while();

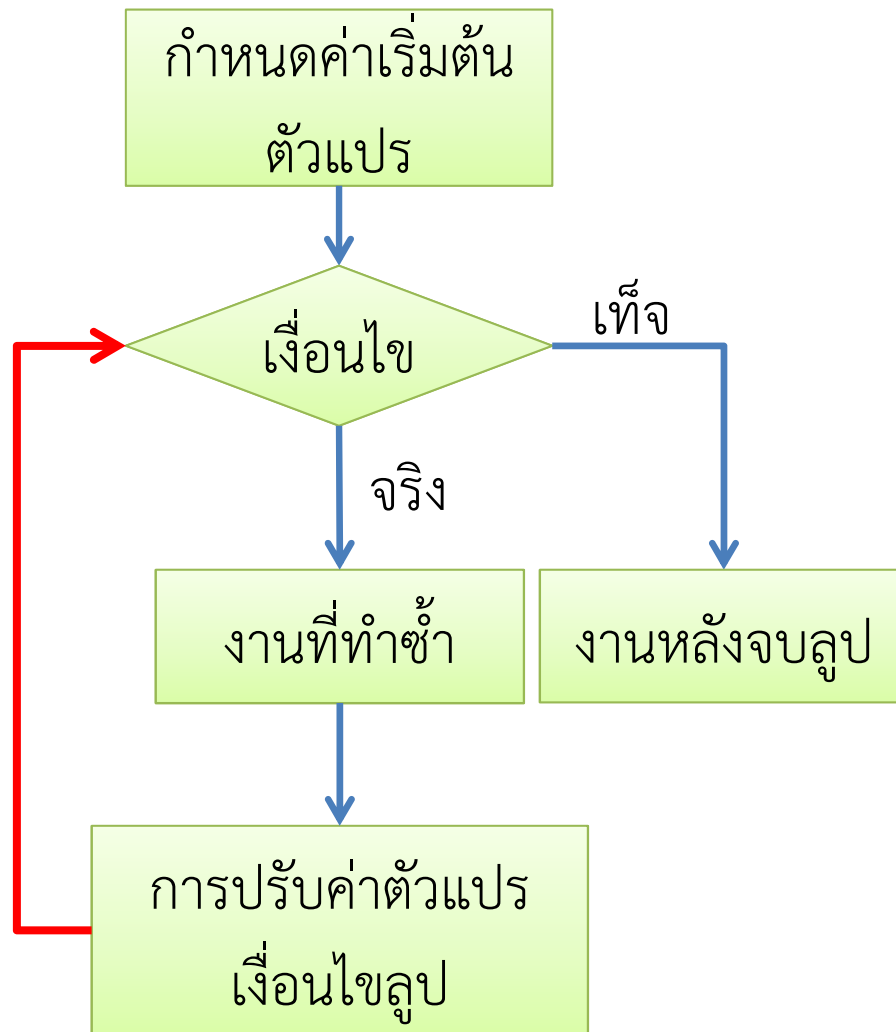
เป็นลูปที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว คือมีลำดับการทำงานที่แตกต่างจากคนอื่น เพราะการตรวจเงื่อนไขถูกกระทำที่ด้านท้ายของลูป แทนที่จะเป็นด้านบน

→ ส่วนตรงกลางของลูปยังไงก็ต้องถูกทำอย่างน้อยหนึ่งครั้ง เพราะไม่มีเงื่อนไขใดจะไปขัดขวางมันได้ (เว้นแต่จะโดนคำสั่ง break;)

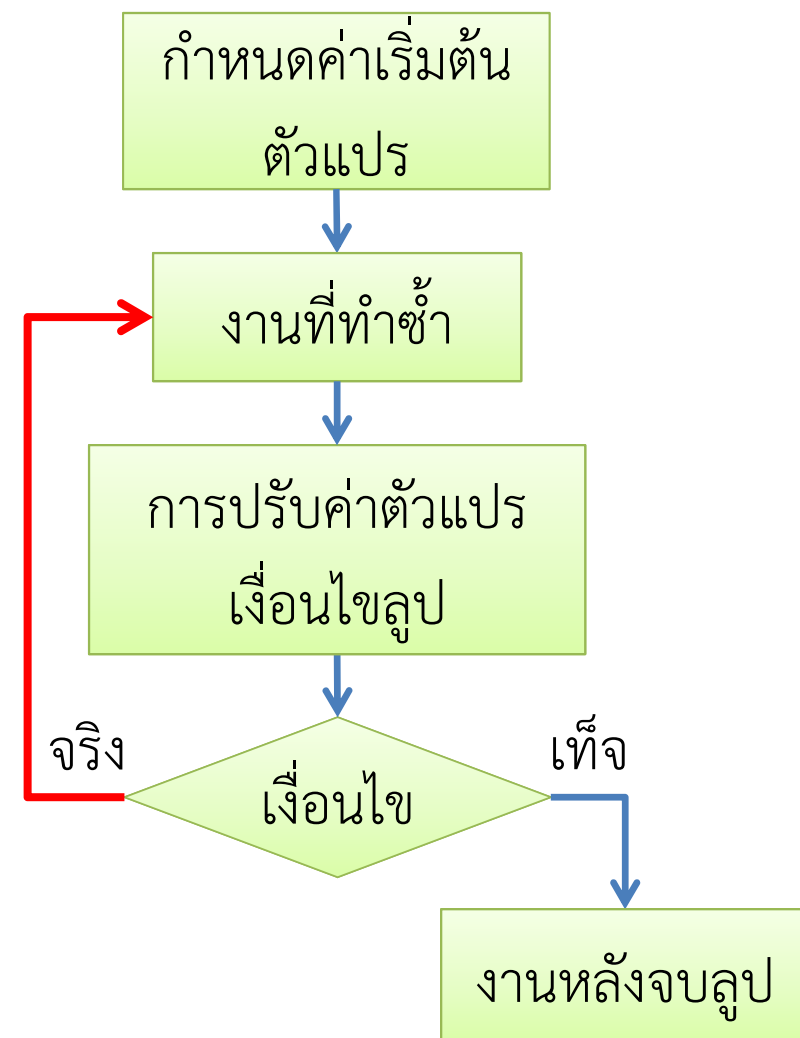
(ดูการเปรียบเทียบโครงสร้างลูปในหน้าถัดไป)

เปรียบเทียบโครงสร้างลูป

ลูป While กับ For

ลูป Do .. While();

ตัวอย่างการใช้ลูป do .. while();

โจทย์ จงเขียนโค้ดภาษาซีสำหรับการหาผลบวกของเลขจำนวนเต็มที่มีค่าอยู่ในช่วงปิด 1 ถึง 5 (ช่วงปิดจะรวมเลข 1 และ 5 ด้วย) จากนั้นพิมพ์ผลลัพธ์ออกมาทางจอภาพ ให้เขียนด้วยการใช้ while loop และ for loop

วิเคราะห์

1. งานที่ต้องทำซ้ำแน่ ๆ คือการบวกเลข
2. งานทำซ้ำนี้ต้องทำอย่างน้อยหนึ่งครั้ง ดังนั้นเราสามารถใช้ลูป do while ได้

ตัวอย่างโค้ดลูป do .. while();

```
void main() {  
    int sum = 0;  
    int i = 1;  
    do {  
        sum = sum + i;  
        ++i;  
    } while(i <= 5);  
    printf("%d", sum);  
}
```

ใส่วงเล็บ { } ไว้หลังคำว่า do

ระวางลิมใส่เครื่องหมาย ;

เกร็ดเรื่องลูป do .. while();

- เงื่อนไขลูปอยู่กับคำว่า while เช่นเดิมและอยู่ในวงเล็บด้วย
- ต้องมีเครื่องหมายเซมิโคลอนตามหลังวงเล็บเงื่อนไข (ลักษณะเฉพาะ)
- ความนิยมของลูป do .. while(); จะมีน้อยกว่าลูป while และ for เพราะบังคับให้ต้องทำงานอย่างน้อยหนึ่งครั้ง ในขณะที่ while กับ for มีอิสระมากกว่า
- ถึงความนิยมจะน้อยกว่า แต่อย่าลืมว่าของพวกนี้มันถูกคิดขึ้นมาเพื่อให้สอดคล้องกับธรรมชาติในการคิดที่หลากหลายของโปรแกรมเมอร์
→ ถ้าหากเรารู้สึกมั่นใจกับการใช้ do .. while(); และทราบว่าผลลัพธ์จะถูกต้อง ก็อย่าได้ลังเลที่จะใช้มัน